

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาประเทศต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่าง ปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศ คือ ทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศทุก ๆ ด้าน จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศให้มีคุณภาพสูงขึ้น ซึ่งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) ได้กำหนดเป้าหมายหลักให้มีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นสำคัญ ซึ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์นี้การศึกษานับเป็นเครื่องมือที่สำคัญ ดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช (2520) พระราชทานแก่ครูใหญ่และนักเรียน ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน ไว้ว่า

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาความรู้ความสามารถ ความคิดทัศนคติ ค่านิยม และคุณธรรมของบุคคลเพื่อให้เป็นพลเมืองดี มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ เมื่อบ้านเมืองประกอบไปด้วยพลเมืองที่ดีมีคุณภาพและประสิทธิภาพ การพัฒนาประเทศย่อมกระทำได้สะดวกราบรื่น ได้ผลแน่นอนรวดเร็ว

ในแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับพุทธศักราช 2520 ก็ได้เน้นถึงความสำคัญของวิชาพลศึกษา ดังได้บ่งไว้ในความมุ่งหมายของการศึกษาหมวดที่ 6 ข้อ 15 "รัฐพึงจัดพลศึกษาในทุกระดับการศึกษา และพึงจัดให้แก่ประชาชนทั่วไปด้วย เพื่อเสริมสร้างและให้เกิดความสำนึกในคุณค่าของการกีฬา สุขภาพ อนามัย

และกิจกรรมการพักผ่อน" (กระทรวงศึกษาธิการ, 2520) และในแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับพุทธศักราช 2535 ได้มีความมุ่งหมายของการจัดการศึกษา โดยเน้นการพัฒนาบุคคลใน 4 ด้าน อย่างสมดุลและกลมกลืนคือ ด้านปัญญา รู้จักใช้เหตุผล แก้ไขปัญหาอย่างฉลาด มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ด้านจิตใจ รู้จักควบคุมตนเองให้ประพฤติตามกรอบความถูกต้องที่พึงงาม มีคุณธรรม มีความอดทนหนักแน่น ด้านสังคม เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมทางสังคมที่พึงงาม รู้จักช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน เคารพในสิทธิเสรีภาพของตนเองและผู้อื่น และด้านร่างกาย เน้นถึงการเจริญเติบโตของร่างกายให้เหมาะสมกับวัย รู้จักดูแลรักษาสุขภาพพลานามัยของตนเอง และพัฒนาสมรรถภาพร่างกายให้เหมาะสมกับการงานและอาชีพ ซึ่งการจัดการศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชาพลศึกษาสามารถที่จะให้ผู้เรียนมีพัฒนาดังกล่าวได้ ดังที่ วรรศักดิ์ เพียรชอบ (2523) ได้กล่าวว่า "การพลศึกษาเป็นกระบวนการทางการศึกษาอย่างหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียน ได้มีการเจริญองงามและมีพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยอาศัยกิจกรรมพลศึกษาที่ได้เลือกเฟ้นแล้ว เป็นสื่อกลางของการเรียนรู้"

จะเห็นได้ว่า การพลศึกษามีความสำคัญเพราะจะช่วยพัฒนากำลังคนโดยตรง และยังจะช่วยส่งเสริมให้บุคคล ได้มีพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม เพื่อจะได้มีชีวิตอย่างสมบูรณ์ (พอง เกิดแก้ว, 2520) และการจัดดำเนินการพลศึกษาจะให้ ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ ครูพลศึกษา ดังที่ วรรศักดิ์ เพียรชอบ (2523) กล่าวว่า

ครูพลศึกษานับว่ามีความสำคัญในวิชาชีพพลศึกษาเป็นอย่างมาก การที่วิชาพลศึกษาจะมีประโยชน์ต่อนักเรียนหรือไม่ มากน้อยเพียงใดนั้น จะขึ้นอยู่กับว่าครูพลศึกษาสามารถจัดหรือสอนวิชาพลศึกษาให้นักเรียน ได้รับประโยชน์หรือไม่ มากน้อยเพียงใด ถ้าครูสามารถจัด โปรแกรมพลศึกษาให้มีการเรียนการสอนที่นักเรียนได้รับประโยชน์จากการพลศึกษามาก ผู้บริหาร นักเรียน ผู้ปกครอง ตลอดจนประชาชนทั่วไปก็จะเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา ต้องการให้มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาต่อไป แต่ถ้าหากการสอนวิชาพลศึกษาของครูตรงกันข้ามกับที่กล่าวมาแล้วนี้ โรงเรียนหรือผู้มีส่วนรับผิดชอบเกี่ยวข้องกับการศึกษา

ของนักเรียนก็คงจะ เลิกสนับสนุนหรือจัดให้มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาแก่
นักเรียนในโรงเรียนได้

ครูพลศึกษาเปรียบเสมือนหัวใจที่จะทำให้การพลศึกษาบรรลุผลสำเร็จ
ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาได้ ดังนั้น ครูพลศึกษาควรมีประสิทธิภาพทั้ง
ในด้านปริมาณและคุณภาพ นอกจากนี้จะมีคุณสมบัติต่าง ๆ ทั้งในด้านส่วนตัวและ
ด้านวิชาการที่พึงมีแล้ว ควรจะเป็นผู้ที่มีความรู้มีประสบการณ์เป็นที่น่าเชื่อถือได้
สามารถดูแลและรับผิดชอบในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุนี้
การที่จะ ได้มาซึ่งครูพลศึกษาที่ดีและมีคุณภาพ ได้นั้นขึ้นอยู่กับสถาบันการผลิตครู
พลศึกษาเป็นสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิทยาลัยพลศึกษาเป็นสถาบันการผลิตครู
พลศึกษาที่มีบทบาทในการผลิตบุคลากรทางพลศึกษาที่สำคัญแห่งหนึ่ง และในช่วง
เวลา 5 ปีที่ผ่านมา คือ ปีการศึกษา 2533-2537 วิทยาลัยพลศึกษาทั้ง 17 แห่ง
ได้ผลิตบุคลากรทางพลศึกษาออกมามีจำนวน 5,868 คน (ฝ่ายวิทยาลัย
พลศึกษา, กรมพลศึกษา, 2538) ซึ่งบุคลากรเหล่านี้จะออกไปทำหน้าที่เป็นครู
สอนพลศึกษาในสถาบันการศึกษา หรืออาจไปเป็นผู้นำทางพลศึกษาในชุมชน

การที่ผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษา จะสามารถนำความรู้
ความเข้าใจในด้านพลศึกษา ไปใช้ในการสอนนักเรียนหรือนักศึกษา ได้เป็นอย่างดีนั้น
อาจารย์ผู้สอนในวิทยาลัยพลศึกษา โดยเฉพาะผู้ที่รับผิดชอบการสอนวิชาพลศึกษา
ทั้งด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะต่าง ๆ
ทั้งด้านเนื้อหาวิชาและด้านวิธีการสอนเป็นอย่างดี รวมทั้งมีความรู้ ความเข้าใจ
ในกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการสอน เช่น การผลิตและใช้สื่อการสอน การวัด
และประเมินผล และการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ซึ่งจะช่วยให้นักศึกษาได้รับความ
ความรู้ ความเข้าใจ และเกิดทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการนำไปใช้ได้เป็นอย่างดี
จะเห็นได้ว่า คุณภาพการสอนของอาจารย์มีความสำคัญต่อการผลิตนักศึกษา ถ้า
การสอนของอาจารย์ดี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก็จะดีตามไปด้วย

อย่างไรก็ตามจากรายงานการวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพของนักศึกษาวิทยาลัย
พลศึกษา โดย ปฏิพันธ์ สืบสันติ (2526) พบว่า นักศึกษาบางส่วนมีคุณภาพอยู่ใน
ระดับต่ำกว่าเกณฑ์ควบคุม โดยเฉพาะในภาคใต้ และจากรายงานสถิติผู้สำเร็จ

การศึกษาประจำปีการศึกษา 2530 ของวิทยาลัยพลศึกษาหลายแห่ง พบว่า อัตราส่วนที่ผู้ไม่สำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลา ปกติยังอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูง คือ ประมาณร้อยละ 15-25 นอกจากนี้ผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษาหา งานทำได้น้อยมาก และอัตราส่วนผู้ที่ไม่สำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลาปกติอยู่ ในเกณฑ์ค่อนข้างสูง ภาพรวมในคุณภาพของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาอยู่ในระดับ ต่ำกว่าเกณฑ์ควบคุม (ฝ่ายวิทยาลัยพลศึกษา, กรมพลศึกษา 2531) การที่ คุณภาพของนักศึกษาไม่เป็นไปตามความคาดหวัง อาจมีสาเหตุมาจากปัจจัยหลาย ประการ ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งน่าจะมาจากคุณภาพการสอนของอาจารย์ ดัง จะเห็นได้จากการศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยพลศึกษาใน ส่วนสมรรถนะการสอนของ สุวัตร สิทธิหล่อ (2526) พบว่า คณาจารย์ไม่ค่อย เข้าใจในการปฏิบัติงานด้านวิชาการ ไม่ตระหนักและขาดความกระตือรือร้นที่จะ ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม ตัวอย่างเช่น อาจารย์ไม่ให้ความสนใจในการประชุม สัมมนาทางวิชาการที่ทางวิทยาลัยจัดขึ้น ขาดการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารให้ศึกษา ต่อในระดับที่สูงขึ้น และในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทักษะการสอนของอาจารย์ พบว่า อาจารย์ไม่นิยมใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามาช่วยในการสอน รวมทั้งไม่นิยม เตรียมการสอนล่วงหน้า อาจารย์ไม่ตั้งใจและไม่เอาใจใส่ต่อการสอนอย่างจริงจัง อาจารย์ผู้สอนมุ่งสอนทฤษฎีและทักษะกีฬามากกว่าสอนให้นักศึกษาเป็นครูที่ดี และ ประเด็นสำคัญที่พบก็คือ อาจารย์วิทยาลัยพลศึกษาขาดความรู้และความเข้าใจใน กระบวนการวัดและการประเมินผลการศึกษา ตัวอย่างเช่น ไม่ใช่เกณฑ์วัดและ ประเมินผลที่เป็นมาตรฐาน การวัดผลไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ขาดความรู้ในการ สร้างเครื่องมือวัดและประเมินผล อาจารย์ยึดหลักการประเมินผลโดยอิงตัว อาจารย์ผู้สอนเป็นเกณฑ์

วิชาพลศึกษามีลักษณะที่แตกต่างจากวิชาอื่น โดยที่เป็นวิชาใช้กิจกรรม การเคลื่อนไหวที่ได้เลือกเฟ้นแล้วเป็นสื่อของการเรียนรู้ (วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ, 2523) ดังนั้น ครูพลศึกษาจะต้องมีทั้งความรู้และทักษะทางการเคลื่อนไหวใน การสอนและสาธิตรวมทั้งสมรรถภาพทางกายที่ดีอยู่เสมอ จึงจะทำให้การเรียน การสอนวิชาพลศึกษาทำได้ดีอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุดังกล่าว ครูพลศึกษา เพศชายซึ่งมีสมรรถภาพทางกายดีกว่าเพศหญิง ดังเช่น ชูศักดิ์ เวชแพทย์ และ

กันยา ปาละวีวธน์ (2536) กล่าวไว้ว่า เพศชายจะมีความแข็งแรงของกล้ามเนื้อมากกว่าเพศหญิง อัตราการเต้นของหัวใจขณะพักของเพศหญิงจะเร็วกว่าเพศชาย ความสามารถในการใช้ออกซิเจนสูงสุดเพศชายสูงกว่าเพศหญิง ปฏิกริยาการตอบสนองเพศชายเร็วกว่าเพศหญิง เป็นต้น ซึ่งเปรียบเทียบในระดับอายุเดียวกัน

ชาวเวอร์ (Shaver, 1981) ได้กล่าวสนับสนุนอีกว่า ในด้านสรีรวิทยา ลักษณะโครงสร้างและการทำงานของอวัยวะต่าง ๆ ภายในร่างกายของเพศชายทำงานได้ดีกว่าเพศหญิง เพศชายจะมีโครงสร้างของร่างกายขนาดความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ระบบไหลเวียน หัวใจและปอด รวมทั้งสมรรถภาพในการจับออกซิเจนสูงสุดดีกว่าหญิง ซึ่งสอดคล้องกับ ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพ็ชร (2526) กล่าวว่า เพศชายมีขนาดกระดูกใหญ่กว่า เส้นใยกล้ามเนื้อมากกว่า หัวใจใหญ่กว่า ปริมาณความจุของปอดมากกว่าเพศหญิง และ จรรยาพร ธรณินทร์ (2525) กล่าวสนับสนุนอีกว่า เพศชายจะมีความสามารถในการลำเลียงออกซิเจนในโลหิตได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่า การไหลเวียนของโลหิตฝอยดีกว่า ความคล่องตัวในการเคลื่อนไหวดีกว่า ความแข็งแรงและความทนทานดีกว่าเพศหญิง นอกจากนี้ ลักษณะพฤติกรรมของเพศหญิงที่สัมพันธ์กับวัฒนธรรมซึ่งเพศหญิงจะถูกห้ามไม่ให้เข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายที่หนักเช่นเพศชาย (Karmel and Karmel, 1984)

จากเหตุผลดังกล่าวทำให้ครูพลศึกษาเพศชายมีสมรรถภาพทางกายดีกว่า ซึ่งจะส่งผลต่อความสามารถของการสอนในวิชาพลศึกษา ดังเช่นงานวิจัยของ เฉลิมศรี จิตจง (2531) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถภาพการสอนของอาจารย์ในวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุโขทัย ซึ่งพบว่า อาจารย์เพศชายและเพศหญิงมีสมรรถภาพการสอนทั้งด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความต้องการการนิเทศของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาระหว่างเพศชายและเพศหญิง

ปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการสอนของครูพลศึกษา คือ การสะสมความรู้ ความสนใจในอาชีพและความสามารถของอาชีพ

ซึ่งขึ้นอยู่กับระยะเวลาในการทำงานหรือประสบการณ์การสอน (สุภาพรรณ ไครตจรัส, 2525) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เฉลิมศรี จิตจง (2531) พบว่า อาจารย์ในวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุโขทัยที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีสมรรถภาพการสอนทั้งด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติแตกต่างกัน โดยที่อาจารย์ที่มีประสบการณ์มากกว่ามีสมรรถภาพการสอนทั้งด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติสูงกว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์น้อยกว่า และ พัชรี ศิลปไชย (2524) กล่าวว่า ประสบการณ์ในการสอนวิชาพลศึกษาของครูผู้สอนที่ขาดประสบการณ์หรือมีประสบการณ์จะทำให้ไม่ประสบความสำเร็จต่อการสอนเท่าที่ควร

ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความต้องการ การนิเทศของอาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน

อย่างไรก็ตาม การที่จะช่วยให้อาจารย์ผู้สอนในวิทยาลัยพลศึกษา สามารถที่จะจัดดำเนินการเรียนการสอนให้ได้ดีและมีประสิทธิภาพ จะต้องคำนึงถึงอาจารย์ผู้สอนเป็นสำคัญ เพราะจะเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ เจตคติ และแนวทางการปฏิบัติตนให้แก่ผู้เรียน ทั้งนี้วิธีการหนึ่งที่จะทำให้อาจารย์ผู้สอนในวิทยาลัยพลศึกษาเป็นผู้มีสมรรถนะและความสามารถในการสอนที่ดีและการถ่ายทอดความรู้ที่ดีได้นั้นคือ การให้การนิเทศแก่อาจารย์ผู้สอนในวิทยาลัยพลศึกษาอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอตามความต้องการของอาจารย์ผู้สอน ทั้งนี้การนิเทศภายในเป็นกระบวนการทำงานของผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายในการพัฒนาคุณภาพการทำงานของครูและบุคลากรภายในโรงเรียน เพื่อให้ได้มาซึ่งสัมฤทธิ์ผลสูงสุดในการเรียนของผู้เรียน (สังค อุทรานันท์, 2530) และจากการวิจัยของ พัชรี ศิลปไชย (2524) เรื่อง "ความต้องการทางด้านการนิเทศของครูพลศึกษา ในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษา" ได้ข้อสรุปว่า ครูพลศึกษามีความต้องการการนิเทศด้านคุณสมบัติของพลศึกษานิเทศก์ ด้านการเรียนการสอน ด้านการประเมินผล ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และสอดคล้องกับ เสาวภา โอทาน (2533) ได้กล่าวถึงความต้องการการนิเทศวิชาพลศึกษาของศึกษานิเทศก์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 ไว้ 7 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาพลศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านสื่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านการวัดและการประเมินผลการศึกษา

ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษา ด้านการจัดนิเทศวิชาพลศึกษา ด้านคุณลักษณะและเจตคติของศึกษานิเทศก์วิชาพลศึกษา และ สมพิศ บุตรา (2534) ได้กล่าวถึงความต้องการการนิเทศวิชาพลศึกษาของครูในโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในเขตการศึกษา 7 มีความต้องการด้านบุคลิกภาพ ด้านทักษะ ด้านการผลิต และการใช้สื่อ การเรียนการสอน จากผลการวิจัยดังกล่าวนี้ พอสรุปได้ว่า ความต้องการการนิเทศของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษามีความต้องการการนิเทศแต่ละด้าน ดังนี้

1. ด้านบุคลิกภาพ
2. ด้านวิชาการ
3. ด้านหลักสูตรและการสอน
4. ด้านสื่อการเรียนการสอน
5. ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
6. ด้านการวัดและประเมินผล
7. ด้านทักษะกีฬา

ในวิทยาลัยพลศึกษา ยังไม่เคยมีการให้การนิเทศการสอนอย่างชัดเจน ดังที่ สุวัตร สิทธิหล่อ (2526) ได้กล่าวไว้ในรายงานการวิจัยสรุปได้ว่า ในวิทยาลัยพลศึกษา ไม่มีการนิเทศการสอนอย่างเห็นได้ชัด แต่ก็มีการศึกษาหารือกันบ้าง ซึ่งไม่ได้ทำอย่างเต็มที่ ดังนั้นการนิเทศการสอนในวิทยาลัยพลศึกษาแทบจะกล่าวได้ว่า ไม่ได้มีการปฏิบัติเลย หรือมีการปฏิบัติที่น้อยมาก เพราะผู้ที่ทำหน้าที่ในการนิเทศส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ต้องมีภารกิจในด้านการบริหารงานด้านอื่น ๆ จึงไม่ค่อยมีเวลาพอในการที่จะทำการนิเทศการสอนของอาจารย์ในวิทยาลัย ซึ่งการนิเทศการสอนเป็นงานที่สำคัญอย่างหนึ่งของงานด้านวิชาการที่ผู้บริหารของวิทยาลัยจะต้องรับผิดชอบ และให้ความสนใจ ตลอดจนจัดให้มีการดำเนินการภายในวิทยาลัย เพื่อให้การเรียนการสอนในวิทยาลัยมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ด้วยเหตุผลและความสำคัญของการนิเทศที่มีต่อการพัฒนาการสอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจต้องการศึกษาความต้องการการนิเทศของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลและ

แนวทางในการจัดการนิเทศให้เกิดการพัฒนาการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ
สูงสุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการการนิเทศของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา
ในวิทยาลัยพลศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการการนิเทศของอาจารย์ผู้สอนวิชา
พลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา โดยจำแนกตามเพศและประสบการณ์การสอน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ตัวแปร
  - 1.1 ตัวแปรอิสระ คือ เพศและประสบการณ์การสอน
    - 1.1.1 เพศ ได้แก่ เพศชาย และเพศหญิง
    - 1.1.2 ประสบการณ์การสอน โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับ

ระดับที่ 1	1 - 5 ปี
ระดับที่ 2	6 - 10 ปี
ระดับที่ 3	11 ปีขึ้นไป
  - 1.2 ตัวแปรตาม คือ ความต้องการการนิเทศของอาจารย์ผู้สอน
วิชาพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา
2. ศึกษาความต้องการการนิเทศของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาใน
วิทยาลัยพลศึกษา เฉพาะ 7 ด้าน ดังนี้
  - 2.1 ด้านบุคลิกภาพ
  - 2.2 ด้านวิชาการ
  - 2.3 ด้านหลักสูตรและการสอน
  - 2.4 ด้านสื่อการเรียนการสอน
  - 2.5 ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

2.6 ด้านการวัดและประเมินผล

2.7 ด้านทักษะกีฬา

3. กลุ่มประชากร คือ อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา 17 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดลำปาง สุโขทัย เพชรบูรณ์ เชียงใหม่ อุตรธานี มหาสารคาม ชัยภูมิ ศรีสะเกษ อ่างทอง สุพรรณบุรี ชลบุรี สมุทรสาคร ชุมพร กระบี่ ตรัง และยะลา โดยแยกเป็นชาย 258 คน หญิง 45 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 303 คน

ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัยถือว่าอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาที่ตอบแบบสอบถามได้ตอบแบบสอบถามด้วยความจริงใจให้คำตอบที่เชื่อถือได้ และตรงตามความเป็นจริง

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. การนิเทศวิชาพลศึกษา หมายถึง การชี้แจง แสดง แนะนำ หรือ ชี้แนะ ในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรที่เปิดสอนในวิทยาลัยพลศึกษา เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้
2. ความต้องการการนิเทศ หมายถึง สิ่งที่อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา ต้องการคำแนะนำ ช่วยเหลือ เสนอแนะ เพื่อให้สามารถนำไปปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น มีทั้งหมด 7 ด้าน ดังนี้
  - 2.1 ด้านบุคลิกภาพ
  - 2.2 ด้านวิชาการ
  - 2.3 ด้านหลักสูตรและการสอน
  - 2.4 ด้านสื่อการเรียนการสอน
  - 2.5 ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

2.6 ด้านการวัดและประเมินผล

2.7 ด้านทักษะกีฬา

3. อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา หมายถึง อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในวิทยาลัยพลศึกษาตามหลักสูตรที่เปิดสอนในวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ลำปาง สุโขทัย เพชรบูรณ์ อุตรธานี มหาสารคาม ชัยภูมิ ศรีสะเกษ อ่างทอง สุพรรณบุรี ชลบุรี สมุทรสาคร ชุมพร กระบี่ ตรัง และยะลา

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบความต้องการการนิเทศของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา ในวิทยาลัยพลศึกษา จำแนกตามประเภทการสอนและเพศชาย-หญิง
2. เป็นข้อมูลแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา จะได้นำผลการวิจัยไปประกอบการพิจารณาวางแผนและกำหนดแนวทางในการนิเทศวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. เป็นประโยชน์ต่ออาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา ในการที่จะรับรู้ความต้องการการนิเทศวิชาพลศึกษาของตนเอง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย